

Digitaal beschikbaar

Toeslagen/kantoor Utrecht

Utrecht

Telefoon 0800 - 0543
Telefax (030) 290 34 34
RTP
Doorkiesnummer

Datum
3 februari 2011

Uw kenmerk

Kenmerk

> Postbus 2092

3500 GB UTRECHT

Ministerie van Financiën
Heren
Postbus 20201
2500 EE 'S-GRAVENHAGE

Betreft
vraag over gestalde gelden

Geachte mannen,

Hierbij doe ik toch even een afschrift van de brief toekomen (de mailwisseling dekt niet helemaal de lading).

Willen jullie aangeven hoe we deze materie gaan behandelen ?

Graag bericht.

Fisca.

Ministerie van Financiën	
DSB 2011 - 689	
Ontv.	7.2.011
Uiterl. afdoening	3.4.011
Do:	
Tre	Commissie
Par	9/5
arc	

AR

vraag is per e-mail
beantwoord. Hier bijge
voegde stukken, w.o. advies
rgh advocaat. 19/5.2011

In uw antwoord datum en kenmerk van deze brief vermelden

Bezoekadres
Graadt van Roggenweg 500
UTRECHT

1

<

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

gestalde gelden/ fraude gevallen.

14-01-2011 13:14

aan: [redacted]
Cc: [redacted] "PARTICULIEREN_EN_FOR")"

Hallo [redacted]

Een onderwerpje Toeslagen waar ik in overleg met jou wil treden.

Het betreft "TOR" achtige materie en dan toch weer anders.

Zoals je weet kan Toeslagen bevrijdend betalen op het bankrekening nummer van een ander (artikel 25 van de AWIR).

Dit fenomeen wordt in de praktijk veel toegepast. Sterker nog heeft een enorme wildgroei meegemaakt.

Natuurlijk is daarbij de aanvrager (in beginsel) verantwoordelijk.

Maar er is een grens. Waar begint de schuld van Toeslagen. En hoe lossen we dit op.

Problemen die namelijk ontstaan: Toeslagen betaalt te lang door aan de derde. De klant heeft geen recht meer, heeft het wel doorgegeven/heeft het niet doorgegeven en de betalingen van Toeslagen gaan vrolijk verder. Hier ontstaat op enig moment het fenomeen "gestald geld".

Volgens goed gebruik proberen we dit geld ook terug te krijgen bij de derde. Immers de aanvrager heeft hier (deels) niet zo veel mee van doen. De praktijk laat zich raden. Ook bedragen waar de verantwoording bij de aanvrager ligt (hij heeft niet stopgezet), halen we bij de derde op.

Dit gebeurt in onderling overleg met de derde. Niemand zit te wachten op civiele procedures die tot een (afdwingbare) oplossing komen.

Maar wat nu zijn de mogelijkheden indien er geen medewerking wordt verleend door de derde (uitzendbureau/ gastouderbureau). Wat zijn dan onze mogelijkheden. Kan ik beide varianten bij de derde claimen (onverschuldigde betaling/ongerechtvaardigde verrijking), of moet ik hier een splitsing maken tussen gelden waarvan vast staat dat de verantwoording bij de aanvrager of zijn de mogelijkheden anders.

Hoe kan ik hiermee omgaan dan wel waar moet ik dit onderwerp neerleggen.

Graag bericht,

Groeten,

[redacted]

Daarnaast is er ook een concrete casus (Ik heb een afschrift van de brief).

Heren.

Zojuist telefonisch contact gehad met college [redacted] de casus is mondeling toegelicht en daarop zal op korte termijn een weloverwogen uitspraak op volgen.

----- Doorgestuurd door [redacted] Rijnmond/BLD op 06-01-2011 10:52 -----

Van: [redacted] Rijnmond/BLD

Aan: [redacted] Toeslagen/BLD@Belastingdienst, [redacted]

[redacted] Toeslagen/BLD@Belastingdienst

Datum: 06-01-2011 10:29

Onderwerp: Betr: Fw: Betr [redacted]

Beste en

Jammer dat de brief onvindbaar is , maar de vraag lijkt mij toch duidelijk?

Maar dan toch nog even de casus :

De dienst Toeslagen stort geld op de rekening van een kinderopvanginstelling. de ouder dient ook nog een eigen bijdrage te voldoen aan de K.O. echter als de opvang beeindigd wordt en de dienst Toeslagen blijft doorstorten (ten onrechte) dan wordt dat geld gebruikt om hun achterstallige eigen bijdrage van de client te verrekenen.

M.i. is dit niet toegestaan het geld is namelijk bestemd voor onze belastingplichtige/ belastingschuldige.

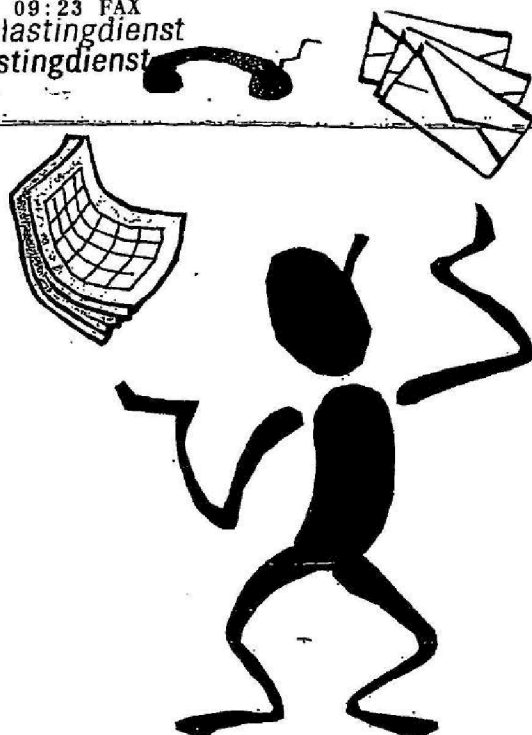
M.i. dient de K.O. zelf incassomaatregelen nemen t.o.v. de client.

Naar aanleiding van bovenstaande kwam er nu een klacht/verzoek van een advocaat waar ik het recht vandaan haal om het aldaar gestalde geld te vorderen t.b.v de belastingdienst (toeslagen).

Dus gaarne hierop een antwoord.

Als jullie de brief van de advocaat willen hebben geef dan even je faxnummer door!

Groet

VOORBLAD FAX

AAN:

BEDRIJF: Toeslagen

TEL:

FAX:

VAN: DEURWAARDERIJ

BEDRIJF: BELASTINGDIENST RIJNMOND/KANTOOR ROTTERDAM

TEL:

FAX:

DATUM: 7 januar 2011

AANTAL PAGINA'S INCLUSIEF HET VOORBLAD: 4 (vier)

OPMERKINGEN:

Zoals afgesproken, brief is van 23/11/2010 (dw valt mee !!)

Belastingdienst

Fw: Betr: Fw: Betr:

aan:

06-01-2011 10:56

Heren.

Zojuist telefonisch contact gehad met college [redacted] de casus is mondeling toegelicht en daarop zal op korte termijn een weloverwogen uitspraak op volgen.

----- Doorgestuurd door [redacted] Rijnmond/BLD op 06-01-2011 10:52 -----

Van: [redacted] Rijnmond/BLD

Aan: [redacted] Toeslagen/BLD@Belastingdienst, [redacted]

[redacted] Toeslagen/BLD@Belastingdienst

Datum: 06-01-2011 10:29

Onderwerp: Betr: Fw: Betr: [redacted]

Beste [redacted] en [redacted]

Jammer dat de brief onvindbaar is , maar de vraag lijkt mij toch duidelijk?

Maar dan toch nog even de casus :

De dienst Toeslagen stort geld op de rekening van een kinderopvanginstelling. de ouder dient ook nog een eigen bijdrage te voldoen aan de K.O. echter als de opvang beëindigd wordt en de dienst Toeslagen blijft doorstorten (ten onrechte) dan wordt dat geld gebruikt om hun achterstallige eigen bijdrage van de client te verrekenen.

M.i. is dit niet toegestaan het geld is namelijk bestemd voor onze belastingplichtige/ belastingsschuldige.

M.i. dient de K.O. zelf incassomaatregelen nemen t.o.v. de client.

Naar aanleiding van bovenstaande kwam er nu een klacht/verzoek van een advocaat waar ik het recht vandaan haal om het aldaar gestalde geld te vorderen t.b.v de belastingdienst (toeslagen).

Dus gaarne hierop een antwoord.

Als jullie de brief van de advocaat willen hebben geef dan even je faxnummer door!

Groet

[redacted]

VAN DEN HERIK & VERHULST

— A D V O C A T E N —

Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam
t.a.v.
(Afdeling Deurwaarderij)
Postbus 50961
3007 BC ROTTERDAM

Van den Herik & Verhulst Advocaten N.V.
postadres Postbus 50535
3007 JA Rotterdam
kantoor "Wilhelminatoren"
Wilhelminaplein 16
3072 DE Rotterdam
telefoon (0031)(0)10 410 00 55
fax (0031)(0)10 481 51 72
internet www.hvadvocaten.nl
bank St. Beheer Derdengelden
Van den Herik & Verhulst
ABN-AMRO:

datum : 23 november 2010
uw referentie :
onze referentie : PE/CM 70581
dossier : advies verrekening KOT

advocaat
T
F
E

Geachte

Tot mij wendde zich Kinderdagverblijf Van cliënte begreep ik dat u tijdens een bezoek aan cliënte aangegeven heeft van oordeel te zijn dat door de Belastingdienst, afdeling toeslagen, teveel betaalde tegemoetkoming kinderopvang door cliënte aan de Belastingdienst gerestitueerd zou moeten worden. Ik verzoek u mij het volgende te berichten.

Van cliënte begreep ik dat de Belastingdienst van oordeel is dat één van de ouders, voor wie cliënte de kinderopvang verzorgt, teveel kinderopvangtoeslag zou hebben ontvangen. U bent van oordeel dat om die reden het aan cliënte zou zijn om het kennelijk teveel betaalde bedrag aan kinderopvangtoeslag aan de Belastingdienst te restitueren. Cliënte vermag niet in te zien waarom zij daartoe gehouden zou zijn. Cliënte heeft immers een overeenkomst met de betreffende ouder gesloten, waarin die ouder zich verplicht om de met de kinderopvang verschuldigde bedragen te voldoen aan cliënte. Die verschuldigde bedragen kunnen op twee wijzen voldaan worden, te weten enerzijds rechtstreeks door de ouder en anderzijds door betalingen door derden, die in mindering kunnen strekken op de betalingsverplichtingen, in dit geval dus de Belastingdienst, afdeling toeslagen.

Cliënte heeft openstaande posten ten aanzien van deze ouder en kan dus de (totaal) ontvangen bedragen van deze ouder in mindering brengen op deze openstaande posten. Van een voor cliënte onmiskenbare onverschuldigde betaling door de Belastingdienst, afdeling toeslagen is uiteraard geen sprake, nu cliënte geen zicht heeft op de toestand van de omvang van de tegemoetkoming kinderopvangtoeslag, noch over de gerechtigdheid daartoe van de betreffende ouder, noch over de aanwending van de tegemoetkoming kinderopvang door de betreffende ouder. Cliënte kan de betreffende betalingen dan ook op grond van artikel 6:30 lid 1 BW beschouwen als betalingen door haar schuldenaar.

Member of EuréseaU, an international network of law firms

Van den Herik & Verhulst Advocaten N.V. is een naamloze vennootschap, statutair gevestigd te Rotterdam (handelsregisternummer). Opdrachten worden uitsluitend aanvaard onder toepassing van onze algemene voorwaarden, waarin een beperking van aansprakelijkheid is opgenomen. De algemene voorwaarden zijn gedeponiseerd ter griffie van de Rechtbank te Rotterdam onder nummer 35/2010 en worden op verzoek toegezonden. De algemene voorwaarden zijn tevens te vinden op onze website: www.hvadvocaten.nl.

Van den Herik & Verhulst Advocaten N.V. is a limited liability company ("naamloze vennootschap"), incorporated under the laws of The Netherlands with its registered office at Rotterdam (listed in the Commercial Register of the Chamber of Commerce number). Instructions will only be accepted subject to the terms of our general conditions which contain a limitation of liability. Our general conditions have been filed with the Registry of the District Court in Rotterdam under number 35/2010 and will be provided on request. The general conditions can also be found at our website: www.hvadvocaten.nl.

VAN DEN HERIK & VERHULST
ADVOCATEN

Ik verzoek u vriendelijk mij te berichten waarom u van oordeel bent dat cliënte wel gehouden zou zijn de ten behoeve van deze ouder ontvangen kinderopvangtoeslag aan de Belastingdienst te betalen.

Ik wacht uw bericht af.

Met vriendelijke groet,
Van den Herik & Verhulst Advocaten N.V.

[redacted] (FISCALITEIT)

Van: [redacted] (FISCALITEIT)
Verzonden: vrijdag 13 mei 2011 9:54
Aan: [redacted]@belastingdienst.nl
CC: [redacted] (FISCALITEIT); [redacted]@belastingdienst.nl; [redacted]@belastingdienst.nl
Onderwerp: RE: Betr: RE: gestalde gelden
Bijlagen: Toeslagen, betalingen op rekening van een derde, art. 25 Awir; Betaling van tegemoetkomingen/voorschotten op bankrekening van een derde

Geachte collega's,

Bijgaand het advies van de rijksadvocaat m.b.t. "de gestalde gelden".

Voor de volledigheid heb ik ook de adviesaanvraag van 28 februari 2011 bijgevoegd.

Wat de vraag van [redacted] betreft, is mijn uitgangspunt geweest de situatie waarin de kinderopvanginstelling niet bereid is het (achteraf gezien ten onrechte verstrekte) voorschot terug te betalen omdat hij dat wenst te verrekenen met oude vordering(en) op belanghebbende (de ouder). M.a.w.: ook wanneer de instelling de teruggaaf wenst te verrekenen met het bedrag "dat ze zelf nog van de burger tegoe hebben" kan (zie het advies) sprake zijn van een vordering uit ongerechtvaardigde verrijking van B/T op de kinderopvanginstelling.

Met vriendelijke groeten,

[redacted]
Ministerie van Financiën
directoraat-generaal Belastingdienst | cluster Fiscaliteit
Korte Voorhout 7 | kamer S 2.42
2511 CW Den Haag
T [redacted]
M [redacted]
F [redacted]
[redacted]@minfin.nl
www.rijksoverheid.nl

Van: [redacted]@belastingdienst.nl [mailto:[redacted]@belastingdienst.nl]
Verzonden: donderdag 12 mei 2011 11:08
Aan: [redacted] (FISCALITEIT)
CC: [redacted] (FISCALITEIT); [redacted]@belastingdienst.nl
Onderwerp: Betr: RE: gestalde gelden

heren,

fijn dat er schot in zit.

Ik ben ook erg benieuwd naar de mening van de landsadvocaat over de tweede gestelde vraag: nml of instellingen het bedrag dat ze zelf nog van de burger tegoed hebben mogen verrekenen met de teruggaaf? staat daar ook iets over in?

groet

MT B/Toeslagen

De Belastingdienst gebruikt e-mail niet voor de uitwisseling van vertrouwelijke informatie met de burger of voor de bekendmaking van beslissingen. De Belastingdienst hanteert conventies voor het gebruik van e-mail. Deze zijn te vinden op www.belastingdienst.nl.

Rijksadvocaat

NOTITIE

Van
Inzake Toeslagen, betalingen op rekening van een derde, art. 25 Awir
Datum 12 mei 2011

Met een mail van 28 februari jl. heb je de vraag voorgelegd of de Belastingdienst/Toeslagen aan een derde (kinderopvanginstelling of woningbouwcorporatie) betaalde voorschotten/tegemoetkomingen kan terugvorderen als blijkt dat het desbetreffende voorschot/de tegemoetkoming achteraf gezien ten onrechte is verstrekt. Die vraag speelt m.n. een rol in die gevallen waarin de derde het "teveel" betaalde afboekt op een oude schuld van de belanghebbende.

In je mail ga jij ervan uit dat de kinderopvanginstelling¹ steeds weet dat de betalingen materieel onverschuldigd zijn, omdat de bedragen die van de Belastingdienst worden ontvangen per definitie strekken tot betaling van lopende/nog te leveren prestaties. Je doelt blijkens je mail op b.v. de situatie dat belanghebbende niet langer gebruik maakt van de kinderopvang, zodat voor de instelling duidelijk is dat geen sprake meer is van lopende/te leveren prestaties. Inmiddels bespraken wij telefonisch dat er ook situaties denkbaar zijn dat er weliswaar achteraf gezien ten onrechte voorschotten zijn verstrekt en betaald op de rekening van de instelling, maar dat deze laatste dat niet wist of kon weten. Voorbeeld: belanghebbende maakt nog steeds gebruik van kinderopvang bij de instelling, maar als gevolg van het gewijzigde inkomen van belanghebbende komt hij niet langer in aanmerking voor een toeslag.

Ook al omdat jouw vraag naar de juridische positie van de Belastingdienst/Toeslagen gericht is op de situatie, dat de kinderopvanginstelling weet dat de voorschotbetalingen materieel onverschuldigd zijn, omdat zij voor de betrokken periode geen opvang meer verzorgt, beperk ik mij hier tot die casus. Ik ga ervan uit dat, op het moment dat de Belastingdienst/Toeslagen aanklopt bij de instelling, reeds Awir-beschikkingen ter tafel liggen, die leiden tot van belanghebbende terug te vorderen bedragen. Eveneens is uitgangspunt dat bij de belanghebbende geen verhaal te vinden is. De instelling wil niet terugbetalen en beroept zich op verrekening met een oude schuld van de belanghebbende.

Systematiek Awir

Uitgangspunt bij het verlenen van Awir-toeslagen is, zo leid ik af uit de parlementaire geschiedenis, dat de tegemoetkomingen zo nauw mogelijk moeten aansluiten op de uitgaven waarvoor ze zijn bedoeld. Het systeem van het verlenen van voorschotten is ook op die gedachte gebaseerd:

¹ Hierna zal ik het gemakshalve steeds hebben over "kinderopvanginstelling", maar het kan natuurlijk ook gaan om een woningbouwcorporatie/verhuurder.

"om de tegemoetkomingen toch te laten aansluiten bij de uitgaven waarvoor zij worden verleend, worden zij in het berekeningsjaar maandelijks uitbetaald op basis van een voorschot".

Voor de praktijk is dit naar ik veronderstel de meest gebruikelijke gang van zaken. Ik ga daarom uit van maandelijks voorschotbetalingen op rekening van de instelling voor het lopende jaar, die voor de instelling als zodanig herkenbaar zijn². Dit laatste is m.i. een relevant gezichtspunt.

Volgens de systematiek van de Awir vinden betalingen (voorschotten of tegemoetkomingen) steeds plaats op basis van beschikkingen. Is er in eerste instantie teveel vastgesteld/betaald, dan leidt dat niet tot intrekking van de eerdere beschikking als zodanig, maar tot een herziening of toekenning van een tegemoetkoming onder verrekening van teveel betaalde voorschotten. De desbetreffende beschikkingen leiden dan tot van de belanghebbende terug te vorderen bedragen. Aldus beschouwd blijven de eerdere "titels" voor de betalingen aan belanghebbenden, die in onze casus hebben geleid tot de betaling op rekening van de kinderopvanginstelling, in stand en is in die zin - zoals jij ook al signaleert in je mail - van een onverschuldigde betaling aan belanghebbende formeel geen sprake. In deze systematiek wordt een zeker verhaalsrisico bij belanghebbende op de koop toe genomen. Dit geldt temeer, waar belanghebbenden niet ieder jaar opnieuw aanvragen hoeven te doen en de voorschotbetalingen automatisch kunnen doorlopen in het volgende jaar.

Kan B/T aankloppen bij de instelling?

De in het oog springende mogelijke acties zijn een vordering uit onverschuldigde betaling (6:203 BW) en ongerechtvaardigde verrijking (6:212 BW). Ook een vordering uit onrechtmatige daad zou tot de mogelijkheden behoren.

Een vordering uit onverschuldigde betaling lijkt - het kwam hiervoor al ter sprake - af te ketsen op het gegeven dat de betaling aan de belanghebbende formeel verschuldigd was (en ook blijft). Blijft over een actie uit ongerechtvaardigde verrijking. Volgens art. 6:212 BW heeft de "verarmde" een schadevordering op de verrijkte, als de verrijking ten koste ging van de verarmde voor zover de

² Tweede Kamer, vergaderjaar 2004-2005, 29 764, nr. 3.

³ Het komt niet overeen met de in de brief van [] d.d. 23 november 2010 ontwikkelde gedachtegang, waarin uitgangspunt is dat de instelling niet weet waarvoor wordt betaald. Dit wijkt dus af van jouw mail, waarin je de wetenschap bij de instelling van de materiële onverschuldigdheid benadrukt.

⁴ Volgens art. 6 van de Uitv.reg. Awir vindt het gegevensverkeer m.b.t. de uitbetaling op een andere rekening tussen de Belastingdienst/Toeslagen en de rekeninghouder plaats met gebruikmaking van burgerservicenummer of sociaal-fiscaalnummer. Zou volstaan worden met alleen deze "duiding", dan dringt de vraag naar de herkenbaarheid voor de instelling zich op.

verrijking ongerechtvaardigd was en voor zover dit redelijk is. Er zijn kortom de nodige beperkingen, omdat bij de beoordeling van de vordering van de verarmde moet worden getoetst aan de (on)gerechtvaardigdheid van de verrijking en aan de redelijkheid⁵. Voorts moet er ook voldoende verband zijn tussen de verarming en de verrijking. De beoordeling vergt kortom maatwerk.

Verdedigbaar is m.i. dat de Belastingdienst in sommige gevallen een vordering uit ongerechtvaardigde verrijking heeft jegens de instelling als de belanghebbende geen verhaal biedt. De verrijking van de instelling zou dan ongerechtvaardigd kunnen zijn in die gevallen, waarin de instelling wist dat de Belastingdienst beoogde betalingen te doen ter zake van een prestatie, die de instelling niet of niet meer leverde. Relevant is dus, dat de betalingen door de Belastingdienst voor de instelling waren te herleiden tot "gerichte betalingen" voor niet meer te leveren prestaties.

Ten slotte zou een o.d.-actie in beeld kunnen komen, indien de voorschotbetalingen langere tijd doorlopen zonder dat prestaties worden geleverd en het risico van insolventie van belanghebbende voor de instelling te voorzien was. Ook als opzet in het spel is, zou een o.d.-actie - natuurlijk - kans van slagen hebben.

* * *

Per saldo is m.i. in algemene zin niet verdedigbaar dat de Belastingdienst/Toeslagen steeds terugvorderingsacties heeft jegens de instelling indien, achteraf gezien, voorschotten ten onrechte zijn verstrekt en op rekening van de instelling zijn betaald. Een vordering uit ongerechtvaardigde verrijking zal waarschijnlijk alleen in aanmerking komen in de gevallen van "geoordeelde" betalingen, d.w.z. betalingen die voor de instelling te herleiden zijn tot gerichte betalingen voor prestaties die zij zelf niet langer levert. In geval van "excessen" zou een o.d.-vordering mogelijk zijn.

Als de geschetste problematiek - de instelling verreken met oude schuld - zich op betrekkelijk grote schaal voordoet, dan zou een aanpassing van de wet in de rede kunnen liggen. Ik begrijp echter uit je mail dat de Belastingdienst/Toeslagen in de meeste gevallen met succes bij de instelling aanklopt. Dit kan ook voordelig zijn, omdat in het geval van automatisch doorlopende voorschotten die worden betaald op rekening van de belanghebbende zelf, het verhaalsrisico hoe dan ook gelopen wordt, indien achteraf blijkt dat de belanghebbende geen recht (meer) had op toeslag.

⁵ Waarbij geldt dat niet altijd even duidelijk te onderscheiden is of een verrijking al dan niet ongerechtvaardigd is c.q. of een vergoeding wel redelijk is.

(FISCALITEIT)

Van: [redacted] (FISCALITEIT)
Verzonden: maandag 28 februari 2011 15:44
Aan: [redacted]
CC: [redacted] (BLKB/BENB/IBNW); [redacted] (FISCALITEIT); [redacted]@belastingdienst.nl
Onderwerp: Betaling van tegemoetkomingen/voorschotten op bankrekening van een derde
Bijlagen: PDF Scan 2011-02-28 - 15.04.00.pdf

Beste [redacted]

Van de Belastingdienst Toeslagen kreeg ik een vraag in verband waarmee ik graag het advies van de Rijksadvocaat wil inwinnen.

Inleiding

Op grond van art. 25 Awir kan een belanghebbende de Belastingdienst Toeslagen vragen de uitbetaling van voorschot of tegemoetkoming (ter zake van de toeslagen) te doen plaatsvinden op een "daartoe door de belanghebbende aangewezen (andere) rekening". Uitbetaling op rekening van een derde dus. Van deze mogelijkheid wordt geregeld gebruik gemaakt; belanghebbenden vragen de Belastingdienst bijvoorbeeld het toegekende voorschot kinderopvangtoeslag uit te betalen op rekening van de kinderopvanginstelling; een ander veelvoorkomend voorbeeld: belanghebbenden vragen de Belastingdienst het toegekende voorschot huurtoeslag over te maken op rekening van de woningbouwcorporatie (de verhuurder). De betalingen op die rekening, gelden naar mijn indruk als betalingen aan de belanghebbende. Betalingen vinden in alle gevallen plaats op grond van een beschikking.

Het probleem

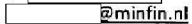
Regelmatig komt het voor dat voorschotbeschikkingen achteraf ten onrechte blijken te zijn vastgesteld of in de loop van het uitbetalingsproces hadden moeten worden ingetrokken. Belanghebbende maakt bijv. geen gebruik meer van de kinderopvang maar vergeet het voorschot kinderopvangtoeslag te stoppen. De betalingen aan de kinderopvanginstelling (voorbeeld) lopen dan gewoon door en worden afgeboekt op een "oude" vordering die de instelling nog op belanghebbende heeft. De Belastingdienst Toeslagen gaat bij zijn terugvorderingsacties regelmatig te biecht bij de kinderopvanginstelling en vraagt daar met klem de (achteraf gezien) "onterecht" betaalde voorschotten terug te betalen. Meestal met succes. Het is echter de vraag wat juridisch de positie is van de Belastingdienst Toeslagen is bij deze terugvorderingsacties. De bijgevoegde brief is illustratief. Incasso bij de derde is van belang omdat de belanghebbende in voorkomend geval geen betalingsmogelijkheden heeft.

Vraag

Zoals gezegd is de vraag wat juridisch de positie is van de Belastingdienst Toeslagen in relatie tot de terugvorderingsactie. De betalingen hebben plaatsgevonden op grond van een beschikking en zijn formeel dan ook niet onverschuldigd. Anderzijds: de kinderopvanginstelling weet dat de betalingen materieel onverschuldigd zijn; betalingen die van de Belastingdienst worden ontvangen strekken per definitie tot betaling van lopende / nog te leveren prestaties. De instelling boekt deze betalingen af (of moet ik zeggen verrekent ze?) op (met) een oude schuld van belanghebbende. Zou de Rijksadvocaat ons kunnen adviseren m.b.t. de bedoelde juridische positie?

Als altijd uiteraard bereid tot het verstrekken van nadere informatie.

Met vriendelijke groeten,

Ministerie van Financiën
directoraat-generaal Belastingdienst | cluster Fiscaliteit
Korte Voorhout 7 | kamer S 2.42
2511 CW Den Haag
T +
M
F +
@minfin.nl
www.minfin.nl